

מסורת הש"ס

(א) [עיין פ"ר רש"י חגיגה יג:
וביזמא ג: ובמילה כה.],
(ב) ע"ו ג: ד; ג) ז"ק כ:
ע"ש, ד) שבת ו: [לעיל כ.],
(ה) [שם], ו) לעיל ו: ולקמן
קא, ז) שבת ו: קח. לעיל ו:
יב: לקמן נט: ודף לה,
(ח) [ע"י ויקר' רפ"ט],
(ט) [דף ג.], י) שייך לע"ב,

תורה אור השלם

1. ומשלם לשנאו אל
פניו להאבדו לא יאחר
לשנאו אל פניו ישלם
לז: דברים ז י
2. ושמרת את המצוה
ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם:
דברים ז יא
3. ויעבר יי על פניו
ויקרא יי אל רחום
ותנון ארך אפים ורחב
חסד ואמת: שמות לד ו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קורמי
 יקמות לשנא אחרינא
 קוראמינן גמי ולא
 (ב) ה"ה אכא אכא כל' שמי
 אמות היקף כל"ל
 ומינא היכר נחמק:
 (ג) תוס' ד"ה או דילמא
 וכו' לא שרי להרחיק
 אלא כדי להשג: (ד) ר"ה
 עור וזנב בו עמוד
 גבוה ו' ורחב ז' ונמשכו
 הוי מיעוט והבא נמי
 האי: (ו) ד"ה או אכא
 וכו' נ"ב יתר. ו"ב דף ו'
 ע"ג דב"ה וכו' תימא:

גליון הש"ס

גמ' ובל ידירה שתשמשה
לאויר. לעיל דף טו ע"א
ועי' גרכות דף כה ע"ב
וברצניו יונה: תוס' ד"ה
והאר"י כ"י. דאתנייה
צריך למעט מודה הוא
דמן התורה מהני. ע"ל דף
ו ע"א מד"ה רב אמר:

מוסף רע"י

כִּבְיֹוֹל וְזֹמֶר בְּהִקְדָּם
כָּל־שָׁנָה שִׁכּוֹל לֹא־יִמָּנֵה
כָּל־ (מִתְחִילָה) וְעַד
וְעַד־ (וְחֻגְגָּה ג.) הַיּוֹם
לַעֲשׂוֹתָם. עֲשׂוֹת הָאֵל
לֵאמֹר לַחֲדָשׁ עֲשׂוֹתָם.
לִדְלוֹ עוֹלָם עֲשׂוֹתָם
לִדְלוֹ (עִיר ג.) דָּלֵךְ מִלֵּט
לַעֲשׂוֹתָם (שֶׁם ד.) לַחֲדָשׁ
לִקְבֹּץ שִׁבְרָם. עֲשׂוֹת
לְדַבֵּר (וִדְבָר ו.) אֵל.
אֶף מִבְּעֵי יִיָּהּ. אֶף אֶף
מִשְׁעֵי מִתְחִיל רִגּוֹ
וּמִתְחִיל מִלִּפְעֵי.
אִפְסֵי שֶׁמֶט עַד רִגְוִם.
אֶחָד עַד טוֹבָה וְזֹמֶר
אֶחָד (בִּרְבִּי ג.) אֶחָד
אִפְסֵי לְדַבְּרֵיכֶם. מִלֵּט
מִן הַלֵּט לֵאמֹר (שֶׁם ד.)
אֶחָד רִבּוֹ יִיָּהּ אֶחָד
אִתָּם אֶסְרֵה. לֵאמֹר
דִּיָּה אֶחָד עַד כִּמּוֹ
דֵּר שֶׁ (עִיר ו.) אֶם
דִּיָּה דִּיָּה
מִפְתָּחֵךְ שֶׁן עַד כֵּן
אֵלֶּךְ עַד הַפֶּסֶח (עִיר ז.)
סִימְלָה לְדַבְּרֵיךְ.
לִרְמֵס רִבּוֹ וּמִגְלֵי

שמשכים ומעריב שחורות לשון שחרית. כעורב לשון ערבית: עורב אכורי על גביו כדמיו (הגלים קמ) לבני עורב אשר יקראו והקצ"ה מזמן להן יתושים ונכנמן למוך פיהם^א: קורמי. ירקות. לישנא אחרינא^ב גמי לח כי עקרת ההוא רכיבא דליה דית וטמי ליה ועבדי ריפתא^ג צלף"ץ^ד מכיר כמין דר' ממן מאתמאי: אל פניו. של הקצ"ה ודומה לו כמאשי לפניו: ולא למחר לעשותם. שלאחר מיתה לעמיד לבוא אם בא לקיים מצות אינו מועיל דמי שטרח בערב שבת יאכל בשבת כדאמר במס' ע"א^ה: אפים. משמע פנים בין שחוקים בין ועומות אפים שחוקים מאתמול ומאחר דליקדים לעמיד לבא ואפים ועומות מאריך לרשעים ומאחר פורענותם לעוה"ב: צור ופסין. רוחב הצור עם חלל היקף הפסין הרחוקין שמי אמות: או ירמלא צור. לחודה שרי צבית סאתים לצד הרחקה צ' אמות: ארס נותן עיניו בצורה. ואם בא ללמוד מכלל היתר למקום אחר מן הצור הוא למד והרי אינו אלא בית סאתים הלכך אע"פ שחוק

יומר על קן לא אחי למישרי קרפף
 יותר מבית סאתים דעלמא שלא
 הוקף לדירה: ואו דילמא במחיצתו אדם
 נטון עיניו. ואם צא ללמוד מכאן
 היכר למקום אחר מן המחיצה ילמוד
 הלכך אחי למישרי בעלמא יותר
 מבית סאתים אי שרית הכא: לא
 אמרו להרחיק. ההיקף לצד בית
 סאתים של רומח הצור אלף שמי
 אמות: אריך וקטין. ק' על ג' כ'
 דהו סאתים כחצר המשכן לר' יהודה
 אע"פ שאינו מרובע מותר ופלגד
 שלא יהא ציץ ארכו ורחבו יותר מבית
 סאתים ולר"ש צעינן מרובע כדאמר
 בהדיא בית סאתים על בית סאתים
 דהוי שבעים אמה ושיריים על שבעים
 אמה ושיריים כדאמר בהאי פירקין
 (ד' כג.) קטין קצר צרצבו: כל
 אורי. אף על פי שאינו מקורה אס
 תשמישו לריות אדם לכנסה ולילצה
 תמיד: וכל דירה. שהיא מכוסה
 בגג והיא עשויה לשמירת אורי שחולה
 לה: מתני': גמ' הייבין עליה.
 אלמא אמו רבים ומצטלי מחיצה:
 הכא אינא שס ד' מחיצות. שיש שמי
 אמות (א) היכר היקף דופן לכל רוח:
 סולמא דלור. סלע הר גבוה קצב
 לעלות

דיר וסחר מוקצה וחצר אפילו בית חמשת כורים
 מותר * וכל דירה שתשמישה לאויר כגון בב
 סאתים מותר יתר מבית סאתים אסור: **מתני'**
 היה דרך רשות הרבים מפסקתן יסלקנה לצדדין ו
 צריך: **גמ'** * רבי יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרווייהו
 מחיצות כאן וסבירא ליה * והאמר רבה בר בר חנה
 אילמלא דלתותיה ננעלות בלילה חייבין עליה חמשה
 כאן ולא ס"ל ורמי דר' יהודה אדר' יהודה ורמי דרבנן
 כן א"ר יהודה מי שהיו לו שני בתים משני צידי רשו
 מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונוש
 לו אין מערבין רשות הרבים בכך קשיא דר' יהודה
 דרבנן אדרבנן דר' יהודה אדרבי יהודה לא קשיא התם
 מעלייתא דרבנן אדרבנן [גמ'] לא קשיא הכא איכא שם א
 א"ר יוחנן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ר יתיב

כאן הירושלמי כרוזו של מהחצרות. עליו חזיונות ממשותפים כמה גדול כהן של מחזות, ולזה
 עזר (ב). ודורשין רבוי משור הד"ר. וירושלם רבוי של מחזות ממשותפים כמה גדול כהן של מחזות, ולזה
 שנים רבוי ורובן של עשרים איתן, וליחלום שטעונו לוחמיהם לכל רבוי חזיונות עליו בשנים
 ימות שפיר לא כהן של רבוי ומעריצין את סולו כל שנה עזר רבוי כהנא ולא
 קומת עזר כהנא (ב). וירושלם כהנא אית (לעז' ג) וא: עזר של רבוי אית שאלותיו
 לוחמיהם נעטלו לאו רבוי, אלהים כהנא משנה, שאר דרך פסח כל שנה (לעז' 1077).
 לעז' מיהא אית כהנא עזר אית לית משנה, שאר דרך פסח וכן גרסיה המהוללת לרבוי,
 ויהי משור ישי מקדשו ורובו, מפרי כל גנות עזר (לעז' 1078). ואקדמו כהנא רבוי
 י לקדו, ואולא ורובן של מחזות מעשרים, מחזות אית מכלן ומחזות אית שנה מכלן,
 קט מכללית פורתה (לעז' 1079).

עושיין פסין פרק שני עירובין

[illegible]

פירוש ופסין לא יהו מרוחקין
מן הצור אללא כדי ראשה ורובה של
פרה אכל אין לפרש דפסין נמי אי
זעי מרחיק עד צית סאמס
במחציתין^א צמקון אי הכי מאי
צנייהוין צין לרש צין לר' יהודה ולפי
זה טובא איכא צנייהוין דר' שמעון
שרי^ב אללא להרחיק כדי ראשה ורובה
של פרה ור' יהודה מתיר עד צית
סאמס אללא ודאי גס ר' יהודה לא
שרי להרחיק אללא כדי ראשה ורובה
של פרה אע"ג דלדס נותן עיניו צצורו
ולא צמחיהו אין להסיר יומר:
בור' ופסין קאמר. והא דאמר
צפרקין (ד' ה.) קרפף יומר
מצית סאמס וצנה^א עמוד גבוה י'
ורחצ ד' מיעטו וי"ל האי צור למה
לא היו מיעטו וי"ל דלדס צמחיהו
טובות אכל צפסין לא התירו צין
הכל אללא צית סאמס:

והא א"ר יוחנן ירושלים אלמלא דלתותיה. ואם תאמר שאני ירושלים דהוה רחבה שש עשרה אמות ופסין ליכא אללא י"ג ושלש וי"ל הואיל והיה לירושלים צורת הפתח דחשיב כמחיצה כדלמך פ"ק (ד' יג.) ואם יש לו צורת הפתח אל"ל למעט לא היה לרבים דקעי לצטל המחיצה ואפילו לרז * דלמנייה צריך למעט מודה הוא דמן המורה מהני מדע דהא פולא ממרת כנכלאס אפילו יותר מעשר ולפי פירוש אחר דפירשמי (ד' יג.) גבי יתר (ט) על כן ניחא:

צעה וחצור אפילו בית
ישרת כורים שמותר
לפסין ר"ש בן אלעזר
אבית סאתים מותר
לא כדי ראשה ורובה
ר"ש בן אלעזר בור
יהודה בור ופסין קאמר
בלא פסין קאמר אי
אלעזר איכא בינייהו
מר רבי שמעון בן
תשמישו לדירה כגון
ובית עשרת כורים
וגנין שבשדות בית
ר' יהודה אומר אם
כמים אומרים אינו
אין הודיעך כוחן של
א"ר יוחנן ירושלים

דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא.
הוה מלי לשנויי דרבנן
לא פליגי אדרבי יהודה אלא מדרבנן
אכל מדאורייתא מודו ליה:
אלימא

אדרבי יהודה קשיא
איכא שתי מחיצות מעלייתא הכא ליכא שתי מחיצות
כע מחיצות התם ליכא שם ד' מחיצות א"ר יצחק בר יוסף
נ דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אבי לרב דימי מ"ט
אלימי

ערא. מוקצה, תקנה גבוהה או כשהוא מוקצה מן הדיוק ודון כרביעותו, והללו שני דברים יחד.
לעיר אחרת מתקנה בדיוק או כשהוא מוקצה גורלה הדיוק וסוהר אטו הילוך בדקעה. קרפס
אין קראת מילוטס לע (דור). **וכל ששתמישה לאור.** כגון בורגנים (אטאים מורתי), תיב
אמתי' (דורי) אומר אט היה דור הרבים מספקת? וסלקנה לעדיר, והשכס אומרי אט צר
תורויחן מן הדיקנין ע"ש מציטא, שאש"ש מספקין? תורעביש והדבס מן שותה או
(א)רשתי בילי. אקשנין? ויתון אמר נא וסבידא ליה, ותאמר רבב רב בן דתה שאר (דורי
נעלות) בילי הייבין ע"ש מושר שותה הרבים, והנה ירשלה שר מן קרפת חומה שאר (דורי
שלותיה) נעלות ביליה וזן מספק בן משום כן אין כרשת חזית, אבל איילו לאו זר דלתת
הזנתה דור הרבים כרשת הרבים אין ותורת שותה הרבים, בן המוציאותיה אין מעילית. אל
אונטות מחלפת. אומרי אט ויתון אט ישיאל אין חזיבן עליו משום שותה הרבים. אל

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פט"ז מהל' שבת
הל' [א] ד (ה) [ופי"ד]
ל' [א] סמג לאוין סה טור
ע א"ח ס' שנה סעיף
א:
ב מ"י פ"ז מהל' שבת
הלכה לג:

רב ניסים גאון

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]